

ONDERWEG

Tweemaandelijks gemeenteblad van de
Doopsgezinde-Remonstrantse Gemeente Nijmegen

*Brandde ons hart niet
toen hij onderweg met ons sprak
en de Schriften voor ons ontsloot?*
Luk. 24 : 32

OVERDENKING

Wees stil en weet dat ik God ben

Dit voorwoord schrijf ik in de week voorafgaand aan de stille week. De week waarin we in de kerk/gemeente stil staan bij kruisiging, dood en opstanding van Jezus van Nazareth. Een week van bezinning, voor wie daar tijd voor neemt. Je kunt je richten op dat wat groter is dan jij en ontzagwekkend. Het oerverhaal van de christelijke cultuur.

Voor velen is het niet relevant meer. Want als we het onderzoek 'God in Nederland' moeten geloven, dan noemen steeds minder Nederlanders zich gelovig of spiritueel. De uitslag van het onderzoek moge zo zijn. Toch hecht ik er waarde aan stil te worden in deze belangrijke week. So wie so is behoefte aan stilte niet het probleem in Nederland. Veel mensen verlangen naar stilte. Rust in een klooster. In de natuur. Je verbonden voelen met de natuur en de kosmos, zo meldt voornoemd onderzoek, dat zoeken mensen wel.

Er waren zinnen en woorden en de tekst van een lied die me raakten in de afgelopen tijd. Allereerst een zin uit Exodus 14 vers 14. 'De Eeuwige zal voor u strijden en gij zult stil zijn'. Het zijn de woorden die Mozes tegen het vertwijfelde volk spreekt als zij in paniek raken wanneer de oude heersers hen achterna jagen en terug willen hebben. Hoe herkenbaar. Wie kent het niet: als je een nieuw en onbekend gebied in gaat, dan kunnen oude angsten en bezwaren je op de rug springen. Angsten en bezwaren van binnen uit, of in wat anderen tegen je zeggen. 'Waar begin je aan?' 'Je weet wel wat je hebt en niet wat je krijgt'. 'Laten we terug gaan'.

Wees stil, de Heer zal voor je strijden. Jij hoeft alleen maar stil te worden en te volgen wat je hoort vanuit de stilte.

Geen geringe opgave als je bang bent voor wat er allemaal komen gaat of als je boos bent over onrecht wat je overkomt. Dan stil te worden. Je gedachten en gevoelens stop te zetten. En in alle heftigheid te luisteren naar de stilte waarin de Eeuwige eervaarbaar is.

Het lied dat me tegemoet kwam was het oeroude 'Wat vlied' of bezwijk', getrouw is mijn God'. Het werd genoemd door een vrouw in het ziekenhuis. Zij wilde niet lange geopereerd en behandeld worden. Ze wilde liever gewoon sterven. Niet omdat ze levensmoe was. Ze was eenvoudigweg klaar. Het lied gaf haar troost. Ik citeerde met haar mij mee. Hij (God) blijft aan mijn zij in het wisselend lot. Moog 't hart soms ook beven in 't heetst van de strijd, zijn liefd' en ontferming verroosten me altijd'. Samen werden we erdoor aangesproken.

Een lied, dat ik van vroeger ken en van mensen met wie het meeding door het leven heen.

Liederen en teksten die zijn als mantra's. Ze voeren je naar stilte en vertrouwen. Juist als het leven zeer onrustig en lastig is. Want ondanks strijd, zoals ook in de stille week is er het stille middelpunt, waarin er iets heel anders tot je kan komen dat je opnieuw op je voeten zet. Dat daar ruimte voor mag zijn in en tussen ons. Zijn we daar niet gemeentevoor?

Els de Clercq

KERKDIENSTEN

De kerkdiensten vinden plaats **in de Do-Re kerk** op elke zondag om 10.30 u, behalve de eerste zondag van de maand, tenzij dit een kerkelijke feestdag is.

Na elke dienst is er een collecte voor onze diaconale projecten.

27-03	ds. E. de Clercq Pasen	01-05	Bezield Wandelen
03-04	Bezield Wandelen	08-05	ds. D. Lunenburg -Moret
10-04	ds. S. Coenradi	15-05	Pinksteren, ds. B. Koek
17-04	Bezield Verbanddienst, Maal- tijd van brood en wijn, ds. E. de Clercq	22-05	ds. P. Nissen
24-04	ds. JD. Noest	29-05	Buitendag, ds. E. de Clercq

MUTATIES

Begin januari jl. zijn Annet Saal en Frits Muller verhuisd naar Hazenhof 3, 6531 KW Nijmegen. Hun telefoonnummer blijft hetzelfde.

Nieuwe belangstellenden zijn: Anne en Jan Belgraver, Willem 1 laan 21 5342 GJ Oss.

IN MEMORIAM

Jogchum Dijkstra 1943-2016

Op 15 januari j.l. overleed Jogchum Dijkstra in Aldeboarn (Frl.) Jogchum was Doopsgezind predikant in onze DoRe Gemeente van 1987 tot 1990. Hij werd 73 jaar.

Ik heb een paar mensen in onze gemeente gevraagd naar hun herinneringen aan zijn tijd bij ons. Jogchums preken werden

geweldig gevonden, spannend en van grote rijkdom. Hij wist veel van het Jodendom, beheerste het Hebreeuws en gaf vaak vanuit joodse visie commentaar op de Bijbelboeken. Zijn preken waren ook vaak geestig, zo lag de gemeente dubbel van de lach bij een

preek over vele soorten tuintjes. Zijn preken gaven nogal eens voor langere tijd richting aan je leven. Kenmerkend was ook dat hij zich strikt hield aan het leesrooster, waarschijnlijk het oecumenische, dat was min of meer nieuw in een tijd waarin veel predikanten nog vaak eigen 'hobby's' verwoordden. Jogchum liet zich als persoon niet zo kennen, maar had zo nodig wel een groot luisterend oor.

Wat mezelf betreft, was ik door een preek diep ontroerd door de plotselinge helderheid die hij mij gaf over een deel van mijn jeugd. Over ons gezin hing vroeger een duistere deken door het verongelukken van mijn vijfjarig broertje. Jogchum preekte op Moederdag over het gebod "Eert Uw Vader en Moeder". Het

gebod hield niet in dat we die zonnige zondagmiddag een verplicht bezoeke moesten afleggen op straffe van een treurige Moeder, maar het gebod betekende onze ouders te eren om wat zij ons meegegeven hadden aan geestelijke bagage. In mijn geval het Dopers-zijn en hun kijk en betrokkenheid op het maat-

schappelijk gebeuren. Ondanks die duistere deken over ons gezin, dat hadden mijn ouders geweldig gedaan. Ik ben Jogchum dankbaar voor dit inzicht, het was een bevrijding. Groot was de spijt in onze gemeente toen Jogchum terug wilde naar

Friesland. Hij werd beroepen in de Doopsgezinde Gemeente in Veenwouden. Maar ook wilde hij dichter bij zijn neefjes en nichtjes zijn. Groot was ook de schok toen we vernamen dat hij in 1992 een hersenbloeding had gekregen. Dit betekende het einde van zijn loopbaan als predikant. Maar gelukkig, Jogchum was en bleef een taalkunstenaar, daar in het verre Friesland. Hij was een dichter, schreef ook teksten voor koren, liedjes voor artiesten, toneelstukken. Op het eind van zijn leven wilde hij in elk geval nog de eerste uitvoering van 'Winter in Friesland' meemaken.

Jogchum heeft op velerlei gebied heel

vervolg op pag. 7

AGENDA

Activiteiten binnen en buiten de gemeente

Klusjesdag

Za 02-04-2016

Aan kerk en omliggende tuin is altijd wel wat werk te doen. Vandaag gaan we met de liefhebbers allerlei klusjes doen. Voor een lunch wordt gezorgd. Iedereen is welkom van 10.00—15.00 u, het wordt vast gezellig!

Algemene Ledenvergadering

do 14-04-2016

Plaats: kerk

Aanvang: 20.00 uur

Iedereen is van harte uitgenodigd om mee te denken over onze gemeente. Agenda en stukken worden rondgestuurd.

Verhalenavond

do 21-04-2016

Plaats: kerk

Aanvang: 20.00 uur

Toegang: € 10

Zie voor meer informatie pag. 7

Kring West

do 21-04-2016

bijeenkomst 21 april 14.30 uur t.h.v.

Aleid en Lex Kamerman,

lezen uit "Eindelijk thuis" (Henri

Nouwen) blz.147- einde 'Conclusie'

Pasen in Museumpark

Orientalis

zo 27-03-2016

zo 28-03-2016

Met Pasen is er weer van alles te doen in Museumpark Orientalis. Om 14.00 u en om 16.00 u is er onder meer een themarondleiding over het verhaal achter Pasen. Er zijn diverse activiteiten voor kinderen en er is een tentoonstelling van beschilderde paaseieren. Zie voor meer informatie www.museumparkorientalis.nl

Buitendag

Zo 29-05-2016

Nadere informatie over onze jaarlijkse buitendag volgt nog.

vervolg van pag. 5

veel voor mensen betekend, m.n. ook voor zijn neven en nichtjes, die diep bedroefd waren tijdens zijn prachtige afscheidsdienst. Op zijn kist lagen papieren, 3 potloden en een pen, want die wilde hij op zijn tafel altijd dichtbij hebben, zodat hij een ingeving direct op kon schrijven.

Jogchum heeft zijn talenten niet onder de korenmaat gestoken, hij heeft zichzelf en vele anderen er mee verrijkt.

Met dank aan Johan de Jong, Anèt Saal, Hannah de Vries (Jo's dochter) en Google.

Truus Fledderman

VERHALEN AVOND

Donderdag 21 april 2016

Plaats: kerk

Aanvang: 20.00 uur

Toegang: €10

Onbekende en verrassende Middeleeuwse vertellingen over de ouders en de kindertijd van Jesjoe (Jezus), en met name verhalen die vertellen over de al dan niet geslaagde wonderen die hij leerde verrichten,

vormen het hart van deze bijzondere vertelling. De verhalen, zoals professioneel verhalenverteller en theaterman Godfried Beumers ze vertelt, zullen u verrassen omdat u ze waarschijnlijk nooit eerder zó gehoord hebt... Deze avond neemt Beumers het publiek op geheel eigen wijze op sleeptouw, dus een Jezus met veel menselijke trekjes, een fiks aantal wonderen, een beetje spot en een forse dosis humor, naar de wonderlijke vertellingen

van de Antwerpenaar Jan van Boendale (ca. 1280 – ca. 1351). Na afloop is er ruimte voor gesprek: door deze verhalen worden onze beelden van Jezus opgeschud. Het andere beeld van Jezus, klopt uw gids nog wel? Zie ook www.godfriedbeumers.nl

VASTENMAALTIJD

verslag

Dinsdag 15 maart gingen Warner en ik, met een ingepakte pan warme linzensoep, onderweg naar de vastenmaaltijd in de Dominicuskerk. Er waren zo'n 60 mensen, waarvan meerdere gezinnen met kinderen uit opvangkamp Heumensoord in Nijmegen. Er waren zo'n 7 tafels, met aan iedere tafel meerdere Nederlanders en een vluchtelingen gezin. Aan de tafel waar ik zat, zaten een vader en moeder uit Noord Irak, met een dochter van 14 en een zoon van 5 jaar. De grote broer zat aan de tafel naast ons, samen met wat vrienden. Opvallend was dat het meisje van 14, Amala, al in staat is om vanuit het Nederlands te tolken naar het Arabisch, na 5 maanden school in Nijmegen. Het gesprek kwam niet verder dan het uitwisselen van wat kleine vragen.

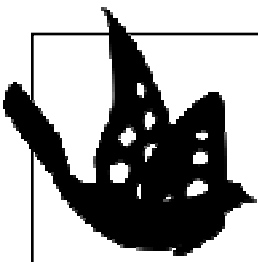

Dit gezin wilde het liefst bij familie in de buurt van München wonen. Maar hadden zich als asielzoeker in Nederland gemeld en moesten dus eerst hier een procedure afwachten. Ze vinden het niet leuk dat ze voor 2 mei moeten vertrekken uit Heumensoord, maar hopen erg hard op een echt huis hierna. Of dat al zo zal zijn, is nog maar de vraag. Ze proeven de linzensoep, die er door 7 mensen gekookt was. Er waren stukken Turks brood bij. Een sobere maaltijd in deze vastentijd. Toe was er voor iedereen fruit, een banaan of

2 mandarijnen. We zongen wat liederen na het eten, voor het eten baden we Nederlandse Onze Vader en daarna het Arabische Onze Vader. De buitenlandse gasten liepen rond door de kerk, ze herkenden zaken. Keken vol bewondering naar de beelden, hoog in de kerk.

Al met al een waardevolle ervaring. Jammer dat er maar nog 1 ander echtpaar uit de DoRe-kerk was. Een impressie van deze bijeenkomst op de foto.

Hansje Krelekamp-Tibben

VAN DE KERKENRAAD

De afgelopen weken was het wisselvallig weer: nachtvorst, regen, oostenwind, dan opeens ook een echt voorjaarzonnnetje. Bij vlagen voelt het koud, somber, moedeloos, maar dan een voorzichtig optimistisch lente gevoel. Zo was het in de kerkenraad ook, de laatste weken. Voor iedereen een spannende tijd, met sterk wisselende emoties.

Voor mij duurt de winter lang, zowel letterlijk als figuurlijk. De energie is een heel eind op, en ik verlang naar stabiel en beter weer. U heeft het kunnen merken aan de driedovoudige uitnodiging voor de ALV, waarbij de agenda nog niet eens compleet blijkt te zijn!

Maar gelukkig weet ik dat de lente komt, net als ieder jaar. Wat bijzonder eigenlijk dat we daar steeds weer op kunnen vertrouwen!

Bovendien ga ik komende week in goed gezelschap naar de zon, dus op 14 april ben ik uitgerust en energiek op de ALV. Ik hoop u allen daar te ontmoeten.

Marieke Hartgerink

CHASSIDISCH VERHAAL

Als Rabbi Israël Baal Sjem Tov een ramp over zijn volk zag komen, ging hij naar een heilige plaats in het bos, hij alleen. Daar ontstak hij een vuur, zei een gebed en het wonder voltrok zich: de ramp ging voorbij.

Later, toen zijn leerling Rabbi Dov Beer, voor zijn volk bad om medelijden, ging hij naar dezelfde heilige plek in het bos, en hij zei: "Heer van hemel en aarde, verhoor mijn gebed. Hoe ik het vuur moet aansteken weet ik niet meer, maar ik kan het gebed nog wel opzeggen." En zie...het wonder voltrok zich, de ramp ging voorbij.

Weer later ging Rabbi Mosje Lereb van Sassov naar de heilige plaats in het bos om zijn volk te redden van het naderend onheil. Hij zei: "Hoe ik het vuur moet ontsteken, weet ik niet meer, en de woorden van het gebed ben ik vergeten, maar ik heb nog wel deze heilige plek gevonden." En dat bleek voldoende te zijn. Het wonder voltrok zich: de ramp ging voorbij.

Toen kwam de tijd van Rabbi Israël van Riszjin om het leed tegen te houden. Hij kon niet meer opstaan van zijn stoel. Hij bleef zitten, met zijn hoofd tussen zijn handen en hij zei tegen de Heilige--Hij zij gezegend-- "Ik weet niet meer hoe ik het vuur moet ontsteken. Het gebed ken ik niet meer. De heilige plaats in het bos kan ik niet meer vinden. Ik kan alleen maar zeggen dat we er slecht aan toe zijn. Dat is alle wat ik nog kan." Maar zie: dat was voldoende. Het wonder voltrok zich: het leed ging voorbij. De stoel waarin hij zat, werd heilige grond.

DOOPSGEZINDE BIJEENKOMST

Verslag van de speciale middag voor de broeders en zusters van de Doopsgezinde partner van onze gemeente

Op woensdagmiddag 2 maart kwam een aantal doopsgezinden uit onze gemeente bijeen op uitnodiging van Truus Fledderman en Julius Cohen, de doopsgezinden in onze kerkenraad. De bedoeling van de bijeenkomst was van gedachten te wisselen over de samenwerking in DoRe en zaken aan de orde te stellen die de leden bezig hielden. Het was fijn dat er zoveel leden waren gekomen waardoor de punten, die naar voren kwamen, door velen werden gehoord.

Uit de gesprekken kwam duidelijk naar voren dat er een gevoel van tekort aan 'transparantie' is. Veel 'gewone' leden hebben weinig weet van wat er in de organisatie speelt en voelen zich er niet altijd bij betrokken maar vinden het toch fijn om meer op de hoogte te zijn.

Ook kwamen de financiën aan de orde, waarbij vooral een verschillend inzicht van de manier van boeken en de opstelling van het jaaroverzicht naar voren kwam. Deze verschillende inzichten werden van beide kanten toegelicht en zullen tussen beide partijen nog eens worden besproken.

Verder werd er, door een paar leden, de zorg geuit om het verlies van de Doopsgezinde identiteit in deze samenwerking. De meeste aanwezigen hadden geen enkele moeite of problemen met de samenwerking en voelden zich er goed bij.

Helaas was de tijd te kort om tot een duidelijke omschrijving van de Doopsgezinde identiteit te komen. Misschien dat er, naar behoefte, nog eens een samenkomst wordt georganiseerd waarin dit meer aandacht zal krijgen.

Deze bijeenkomst werd als zeer positief ervaren en men was erg te spreken over het feit dat er zoveel ter sprake gebracht kon worden.

Carin Horman-Hylkema

KUMARÉ

Verslag filmavond 18-02-2016

*Ben jij in voor een bezielde affaire met het grote mysterie?
En kun je voorgaande lezen zonder je wenkbrauwen te fronsen?
Dan ben je ontvankelijk voor het spirituele.*

Met 19 mensen hebben we de film bekeken. Mike, die de film meerdere malen had gezien, gaf ons een kijkwijzer mee: let op wat het proces doet met de hoofdrolspeler en de volgelingen. Na de film hebben we daar nog over doorgepraat.

Geloof begint als een experiment en eindigt als een ervaring.

Als Amerikaans burger begon Vikram Gandhi (hoofdrolspeler) aan de gevestigde religie te twifelen. Hij ging op zoek naar een spiritueel antwoord. Na zich in India in verschillende goeroes en hun doen en laten te hebben verdiept, besloot hij het zelf te probe-

ren. Kunnen mensen met hem als nep-goeroe net zó'n band krijgen? Hij liet zijn haar en baard groeien, kleepte zich alternatief in oranje en nam overal zijn staf mee (à la Neptunus en Sinterklaas). Zijn twee jongedames, helpers, pakten de werving aan door posters en folders te verspreiden en mond-op-mond reclame te maken.

Op verschillende plaatsen in Amerika deed hij ervaring op en zocht contact met collega-goeroes. Toen zich een vast groepje volgelingen

aftekening zocht hij een eigen plek.

Zijn jongedames zorgden goed voor de juiste sfeerbeleving: yoga, oranje shawl, kaarsen, 'Taizé'-zingen op Ku-ma-ré (ik kreeg associaties met kom-maar-mee) en hij groeide in zijn hoofdrol. Hij beseftte dat mensen totaal op hem vertrouwden en met hem alles over hun leven deelden.

Hij ging daar heel wijs mee om door zijn volgelingen voor te houden dat zij in hem zagen wat zij zelf graag zouden willen zijn. Hij schonk aandacht aan ieder van de 14 leden apart van de vaste kern van volgelingen, luisterde goed naar hen en probeerde hen te bewegen aan hun eigen ideaalbeeld (hun eigen doelstellingen) te werken. Hij hield ze figuurlijk een spiegel voor waarin ze zagen hoe ze vanuit innerlijke kracht zichzelf konden veranderen. Hij heeft ze op weg geholpen vertrouwen te hervinden in zichzelf en daarmee aan de mogelijkheid zichzelf te veranderen.

Bij 10 van de 14 volgelingen zag hij dat de tijd rijp was om zijn experiment een einde te

maken. Hij kondigde de 'coming out' - dag aan voor iedereen inclusief zichzelf. Ieder individueel vertelden ze aan hem hoe deze ervaring hun leven ten positieve had veranderd. Nadien bleef er contact. Hij zelf was ook zodanig met zijn rol vergroeid dat het hem zichtbaar moeite kostte om die rol weer los te laten. Hij was niet Kumaré uit een onbetekenend dorp in Verwegistan maar burger uit Phoenix, Arizona, die een film wilde maken. De cameraman was blijkbaar zo in de groep opgenomen dat volgens mij alleen in het begin en aan het einde interactie te zien was.

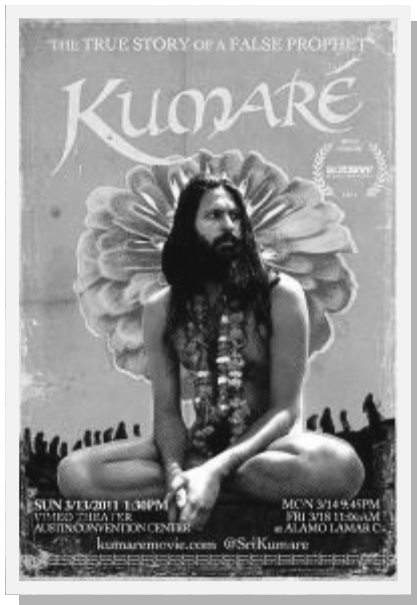
Een knap gemaakte film waarin de macht van de illusie zelfs bij hemzelf groter was dan de hoofdrolspeler voor mogelijk had gehouden. Hij had zijn leer gevonden en leefde erin. De blauw licht filosofie: Het beste in jezelf vinden en dat uitdragen in de wereld om je heen. De goeroe die je zoekt zit in jezelf en niet daarbuiten.

Gezien de zeer lange aftiteling stond er een leger aan adviseurs klaar om het geheel vorm te geven. Er werd ons volgens mij deze avond een spiegel voorgehouden. Anderen beleefden het weer anders, bleek bij de discussie daarna en dat maakte deze avond

waardevol. Zo'n thema-avond met gedachteswisseling mag er wat mij betreft wel wat vaker zijn!

Hammie en Paul hadden met een wijntje gezorgd voor een gezellige afronding.

Dank aan allen die deze avond mogelijk hebben gemaakt.

Bieneke Meyboom

*Zag ik jou:
Al dat voorbijgaande
is het enige gezicht
dat God mij toekeert
A. Rabou, Hij kijkt mij aan en zegt*

Je heldere ogen
lichter dan het
donkere blauw
dat hoort bij jou

Ik strek mijn armen
aarzelend uit
ze raken slechts
jouw buitenkant

Ik roep jouw ziel
zo licht en levend
warmte gevend
heel verspreid

je leeft vanuit
Gods Licht
open voor de werkelijkheid

Fanneke van der Bent,
januari 2012

LEKENPREEKJE

Een nieuw begin

Pasen: vernieuwing, wedergeboorte, nieuw leven, vrijzenden. Ik vind het allemaal prachtig en geniet elk voorjaar van het nieuwe elan waarmee de natuur herleeft en van het licht dat weer overwint, ook in mij.

Maar Pasen is ook: erfzonde, kruisdood, zoenoffer. Dat is voor mij de weerbarstige kant van Pasen. De leer van de verzoening heb ik nooit kunnen accepteren. Als een kind van mijn tijd heb ik er de bekende bezwaren tegen:

wat moet ik met een God die zo'n gruwelijk offer nodig heeft en: ik sta voor mijn daden en wil niet dat iemand anders moet boeten voor mijn zonden.

Zonde betekent letterlijk 'je doel missen', heb ik geleerd. Zonde is niet het beste uit jezelf en je leven halen zoals God het bedoeld heeft. Als je zonde op deze manier opvat spreekt het bijna voor zich dat iedereen wel eens zondigt. Het valt immers niet mee om altijd te handelen zoals God het bedoeld heeft. Om zelfs maar te weten hoe God het bedoeld heeft.

Een begrip als erfzonde kan ik dan ook wel een plaats geven in mijn geloof: we zijn allemaal vanaf het begin behept met een zekere zwakte, waardoor we soms, of vaak, ons doel missen. We zoeken vanaf onze geboorte naar hoe God het met ons bedoeld heeft, en daarbij slaan we vaak de plank mis.

Maar waarom heeft God zo'n wrede offer nodig voordat Hij ons dat kan vergeven? Gelukkig heeft de theoloog Cees den Hey-

er een boekje open gedaan over de verzoeningsleer. In zijn boek 'Verzoening' betoogt hij dat die leer niet bijbels gefundeerd is, maar uit een latere periode van het vroege christendom stamt.

Jezus heeft het ons niet geleerd. Daar ben ik blij mee, want zo kan ik de hele ergernis van die verzoeningsleer mooi afdoen als een menselijk verzinsel dat weinig over God zegt en alles over mensen. God heeft geen offer nodig om tot vergeving

te komen, wij zijn het zelf die moeite hebben met vergeving om niet en projecteren dat op God. Maar ja, daarmee ben ik er niet. Want als Jezus niet gestorven is voor onze zonden,

wat is dan wel de betekenis van zijn kruisdood? Heeft die wel betekenis? Of was Jezus inderdaad alleen maar een mislukte profeet, zoals sommigen beweren?

Ik geloof dat laatste niet. Jezus had een boodschap en zag het als het Godgegeven doel in zijn leven die te verkondigen. Daaraan bleef hij trouw tot in het uiterste. Hij had Jeruzalem kunnen mijden, maar dat deed hij niet, want zo had hij God niet bevreemden. God heeft zijn dood niet gewild. Jezus' kruisdood was het gevolg van een menselijke dwaling. En als om dat te laten zien gaf God ons Jezus weer terug. En dan zijn we weer bij het Paasfeest als feest van nieuw begin.

Cecilia Reijnen

Wat we willen:
Momenten
Van helderheid
Of beter nog: van grote
klaarheid

Schaars zijn die momenten
En ook nog goed verborgen

Zoeken heeft dus
nauwelijks zin, maar
Vinden wel

De kunst is zo te leven
Dat het je overkomt

Die klaarheid, af en toe

Martin Bril